

บทความวิจัย

เรื่อง

ความคิด ความเชื่อของเงินที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง กังฟูแพนด้า

โดย

นางสาว วรรณรดา ประสานฉิม

รหัสนักศึกษา 05520577

เสนอ

อาจารย์ พิพัฒน์ สุยะ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

บทนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอารยธรรมเก่าแก่และยาวนาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าจีนมีอารยธรรมยาวนานมากกว่าห้าพันปี อารยธรรมเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในหลากหลายรูปแบบทั้ง จิตรกรรม สถาปัตยกรรม วรรณคดี รวมทั้งความคิดความเชื่อ ปรัชญา ตลอดจนวิถีการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานในการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่ประเทศ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่สำคัญ

จีนนับเป็นดินแดนที่มีศาสนาและปรัชญารุ่งเรืองอยู่มากมาย โดยแนวคิดที่มีบทบาทสำคัญคือ ขงจื้อ เต๋า และพระพุทธศาสนา ลัทธิขงจื้อและเต๋า เน้นหลักจริยธรรมมากกว่าจะเป็นหลักศาสนา ส่วนพุทธศาสนานั้นจีนได้รับมาจากอินเดีย ความคิดความเชื่อของจีน มีอิทธิพลแผ่ขยายออกไปอย่างชัดเจนโดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่น และเกาหลี รวมถึงประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้นยังแพร่ไปยังเอเชียกลาง ยุโรป และอเมริกา ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันประเทศจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทสำคัญต่อเวทีโลก ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาความสำคัญทางการทูต การค้า การอพยพ ตลอดจนการเผยแพร่ศาสนา ปัจจุบันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ สื่อต่างๆ ไหลเวียนได้อย่างอิสระเสรี และรวดเร็วเปรียบเสมือนโลกถูกทำให้แคบลง อารยธรรมจีนจึงได้แผ่อิทธิพลไปทั่วโลก

ภาพยนตร์แอนิเมชัน หรือ ที่เรามักเรียกกันอย่างง่ายๆว่า หนังสการ์ตูน เป็นสื่อสำคัญที่สามารถเผยแพร่ความรู้ด้านต่างๆ รวมไปถึงการสะท้อนความคิด ความเชื่อ และรูปแบบวัฒนธรรม โดยเฉพาะกับกลุ่มเยาวชน ในปัจจุบันงานแอนิเมชันได้รับความนิยมจากทั่วโลกมากขึ้น

แอนิเมชัน (Animation) หมายถึง การสร้างภาพเคลื่อนไหว โดยการนำภาพนิ่งหลายๆภาพที่มีความต่อเนื่อง มาฉายด้วยความเร็วที่เหมาะสม ทำให้เกิดภาพลวงตาของการเคลื่อนไหว แอนิเมชันเกิดจากองค์ประกอบของภาพและเสียงที่ลงตัว เพื่อตอบสนองความต้องการของจินตนาการที่ไม่สามารถเป็นไปได้ในโลกปัจจุบัน ทั้งนี้แอนิเมชันยังเป็นสื่อที่ใช้ในการบอกเล่าอีกด้วย (ธรรมปพน ลีอำนาจโชค : 2550)

ประเทศที่รู้จักกันดีว่าเป็นเจ้าแห่งแอนิเมชัน คือ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น แต่นอกเหนือจากนั้นแต่ละประเทศต่างก็พยายามสร้างแอนิเมชันตามแบบฉบับของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศส อังกฤษ จีน ใต้หวัน ออสเตรเลีย อินเดีย หรือแม้แต่ไทยเอง โดยเสนอเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละชาติ ศิลปะและวัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ นอกจากจะพบเห็นได้จากงานของประเทศนั้นๆ แล้ว ยังถูกนำมาใช้ในผลงานของชาติอื่นที่ต้องการเสนอเรื่องราวของต่างชาติ โดยเฉพาะเจ้าแห่ง

แอนิเมชันอย่างอเมริกา ซึ่งการออกแบบต่างๆล้วนอิงกับศิลปะ วัฒนธรรมของสถานที่และยุคสมัยนั้นๆ

“กังฟูแพนด้า” ภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันตะวันตกจากค่ายดิสนีย์ของสหรัฐอเมริกา เนื้อเรื่องเป็นเรื่องราวของศิลปะการต่อสู้กังฟู โดยอาศัยฉากเหตุการณ์จีนในสมัยโบราณ ดำเนินเรื่องด้วยตัวละครหลัก คือ แพนด้า ซึ่งสอดแทรกแนวคิดทางปรัชญาศาสนาของจีน

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาความคิด ความเชื่อ ตลอดจนปรัชญาของชาวจีนที่สะท้อนผ่านภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง “กังฟูแพนด้า”

จุดประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความคิด ความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูแพนด้า

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาความคิดความเชื่อของจีน ที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูแพนด้าทั้งสองภาค ผ่านแนวคิดหลัก ลักษณะตัวละคร และสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเรื่อง

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. กำหนดที่มาและความสำคัญของปัญหา
2. ศึกษาจากการดูภาพยนตร์เรื่องกังฟูแพนด้า
3. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อของจีน จากเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์
4. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบความคิด ความเชื่อของจีน ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องกังฟูแพนด้า

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัย ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับปรัชญาขงจื้อ เอกสารเกี่ยวกับปรัชญาเต๋า และเอกสารเกี่ยวกับสัตว์สัญลักษณ์จีน

1. เอกสารเกี่ยวกับปรัชญาขงจื้อ

พื้น ดอกบัว (2532) เขียนหนังสือเรื่อง ปวงปรัชญา ปรัชญาขงจื้อกลายเป็นมาตรฐานของสังคมจีน เป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตของชาวจีน โดยปรัชญาขงจื้อทำให้ชาวจีนมีเอกลักษณ์ของตนหลายอย่าง เช่น 1) ชาวจีนให้ความสำคัญกับเรื่องครอบครัวมาก ครอบครัวเป็นรากฐานของสังคม 2) ชาวจีนให้เกียรติผู้สูงอายุเห็นได้จากการใช้สรรพนามที่เหมาะสมในการเรียก และชาวจีนให้การยกย่อง ครู อาจารย์ 3) ชาวจีนให้ความสำคัญกับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว 4) ชาวจีนไม่นิยมมีเรื่องกัน แต่จะพยายามตกลงประองคองกันให้ได้

พื้น ดอกบัว (2539) เขียนหนังสือเรื่อง ศาสนาเปรียบเทียบ หลักธรรมคำสอนของขงจื้อ เกี่ยวพันกับเรื่องต่างๆที่ขงจื้อเห็นว่าเป็นไปเพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี และทำให้คน สังคม ประเทศชาติมีความสุข และถือคุณธรรมเป็นรากฐานของทุกสิ่ง โดยคำสอนของขงจื้อจะไม่มี การกล่าวถึงภพหน้า แต่จะเน้นให้ทุกทำตามหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์แบบ โดยได้มีการจัดระดับ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไว้ 5 ระดับ คือ ผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง บิดากับบุตร สามีกับภรรยา พี่และน้อง และเพื่อนกับเพื่อน อิทธิพลของหลักคำสอนของขงจื้อทำให้ชาวจีนมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองหลายอย่าง เช่น การให้ความสำคัญกับครอบครัว ถือว่าครอบครัวเป็นรากฐานของสังคม, การให้เกียรติต่อผู้สูงอายุ เป็นต้น

รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรง ฐานดี (2547) เขียนหนังสือเรื่อง สังคมและวัฒนธรรมจีน กล่าวว่า ปรัชญาทางการเมืองและปรัชญาศีลธรรมของขงจื้อได้รับการเผยแพร่ ดีความ และขยาย

ความจากบรรดานักศึกษ้ออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้แนวคิดขงจื้อกลายเป็นอุดมการณ์ของสังคมจีน และมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนจีนมาเป็นเวลายาวนาน ยืนยันเป็นคุณธรรมที่สำคัญที่สุดและเป็นเอกลักษณ์ของปรัชญาของขงจื้อ วิถีของเขินเป็นวิถีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5 แบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรธิดา ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับประชาชน ความสัมพันธ์ระหว่างมิตรกับมิตร วิถีแห่งสวรรค์หรือวิถีแห่งมนุษย์ที่ขงจื้อเชื่อถือก็คือ วิถีแห่งธรรมสำคัญ ได้แก่ ความรัก ความชอบธรรม ความเหมาะสม และความฉลาด ซึ่งเป็นวิถีทางที่มนุษย์ที่มีความสมบูรณ์พึงแสวงหา สวรรค์มิได้มอบวิถีเหล่านี้ให้มนุษย์ แต่ประเพณีธรรมชาติให้มนุษย์สามารถฝึกดำเนินตามวิถีดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ ขงจื้อจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองด้วยการพัฒนาคุณธรรม

2. เอกสารเกี่ยวกับปรัชญาเต๋า

วิทิต วันเนาวิบูล (2543) เขียนหนังสือเรื่อง “ปรัชญาการดำเนินชีวิต” กล่าวถึง ปรัชญาความคิดของชาวตะวันออกที่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นพื้นฐานในการปกครองผู้อื่น ชาวจีนสนใจเรื่องการปฏิบัติตน โดยเฉพาะการควบคุมอารมณ์ การมีจิตใจที่สงบ จะช่วยให้เราสามารถยึดกุมความคิดที่กว้างไกลและลึกซึ้ง สามารถแบกรับภาระหน้าที่ที่ใหญ่และยากได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้เราแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและละมุนละม่อม ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่เป็นธรรมชาติแก่ผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกคนควรฝึกฝนและยึดถือปฏิบัติ

สุวรรณ สตาอานันท์ (2548) เขียนหนังสือเรื่อง “กระแสน้ำปรัชญาจีน: ข้อโต้แย้งเรื่องธรรมชาติ อำนาจ และจารีต กล่าวถึง ปรัชญาเต๋าเป็นปรัชญาแห่งธรรมชาติ คำว่า “ธรรมชาติ” มีความหมาย 3 ประการด้วยกัน ประการแรก ธรรมชาติ หมายถึง กฎเกณฑ์ การดำเนินไปของสรรพสิ่ง อันยอมกลับคืนสู่สภาวะดั้งเดิม ประการที่สอง หมายถึง ธรรมชาติเฉพาะตัวของแต่ละสิ่งในสรรพสิ่ง ประการที่สาม ธรรมชาติคือ รากฐาน เดิมที่ให้กำเนิดแก่สรรพสิ่งซึ่งเป็นที่มาร่วมกันและกลับคืนร่วมกันของสิ่งทั้งหลาย คัมภีร์เต๋าเตือนใจ โนม่น้าวแนววิถีการมองโลกแห่งรูปธรรมผ่านหลักความจริงคือ ความว่าง

ชาตรี แซ่บ้าง (2551) เรียบเรียงหนังสือเรื่อง “ปรัชญาเต๋า” กล่าวถึง คัมภีร์ “เต๋า” หรือ “เต๋า” ซึ่งมีความหมายว่า “เส้นทาง” เขียนขึ้นกว่า 2000 ปีมาแล้ว โดย เหล่าจื้อ เนื้อหาของเต๋ามุ่งชี้เส้นทางที่เหมาะสมให้แก่ชนรุ่นหลัง เพื่อการเข้าถึงความเป็นจริงของชีวิต อันนำไปสู่การปฏิบัติตนให้เข้ากับหนทางธรรมชาติ และทำความรู้จักธรรมชาติแห่งใจตนเองเป็นสำคัญ คำสอนที่สั้น เรียบง่าย ครบถ้วน ทำให้มนุษย์ทุกคนยังประโยชน์เมื่อได้คบคิดและเข้าใจสาระสำคัญ

เต๋า ว่างเปล่า แต่มีประโยชน์อย่างไม่มีสิ้นสุด สรรพสิ่งในจักรวาลเป็นหนึ่งเดียวกัน กำเนิดมาจากเต๋า และเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงไปตามกฎวิธีกแห่งธรรมชาติ หรือเต๋าทิ้งนั้น สรรพสิ่งไม่สามารถจะแยกออกจากกัน จิตที่ว่างเปล่า ผ่อนคลายเป็นธรรมชาติ จะทำให้การปฏิบัติได้เที่ยงธรรม ปฏิบัติตามเต๋าและผลประโยชน์ของประชาชนได้อย่างดี ได้รับความสำเร็จอย่างดียิ่ง มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ ประชาชน ตนเอง ดังนั้น มนุษย์เราควรรักและเคารพช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รักษาธรรมชาติสิ่งแวดล้อมไว้อย่างดี คล้อยตามเต๋า หรือกฎวิธีกแห่งธรรมชาติ จะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จและมีความสุขอย่างแท้จริง

ธรรมบัญญัติ, ผู้รวบรวมแปล (2551) หนังสือเรื่อง “สมาธิเต๋าจิ้งกง วิถีแห่งเซียนฟ้า” กล่าวถึง คัมภีร์เต๋า (เต๋าเต๋อจิง) มีสาระสำคัญคือ “เต๋า” และ “เต๋อ” เต๋อพุดถึงองค์รวมของจักรวาล ปรัชญาชีวิตมนุษย์ การบ่มเลี้ยงชีวิต เต๋อคือภาคแสดงออกของเต๋า เป็นรูปแบบและกฎเกณฑ์ สรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนเป็นปรากฏการณ์จากอิทธิพลของเต๋า ทั้งนี้ภาวะเต๋อของเหล่าจื้อครอบคลุมทุกๆด้านของชีวิต รวมถึงใช้เป็นหลักบำเพ็ญตน เป็นวิถีการดำรงอยู่ในโลก การทำสมาธิของนักพรตเต๋า เป็นวิชาการฝึกฝนชีวิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวมจิต ชีวิตเข้ากับจักรวาล ซึ่งเป็นสถานะสูงสุด นักพรตเต๋าจึงมีความคิดว่า ชีวิตสุดแต่ข้าเป็นผู้กำหนด ไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลาและพื้นที่

3. เอกสารเกี่ยวกับสัตว์สัญลักษณ์จีน

Yuan Jing (2550) เขียนหนังสือเรื่อง “Chinese zodiac storice” กล่าวถึง ตำนานเล่าขานตามความเชื่อของชาวจีนเกี่ยวกับความเป็นมาของสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ประจำจักรราศี บ่งบอกที่มา ความหมาย การทำนาย และบุคลิกภาพของคนที่เกิดในแต่ละปีในรอบนักษัตร คนจีนโบราณใช้สัตว์

ทั้ง 12 ชนิดแทนปีเกิดของคน และแต่ละคนก็ผูกพันอยู่กับสัญลักษณ์สัตว์หนึ่งชนิดที่เรียกว่า เซิง เสี่ยว “生肖” (12 นักษัตร) ในภาษาจีน สัญลักษณ์เหล่านี้ ได้แก่ หนู วัว เสือ กระต่าย มังกร งู ม้า แพะ ลิง ไก่ สุนัข และหมู ในภาษาจีนคำว่า เซิง “生” แปลว่า เกิด คำว่า เสี่ยว “肖” แปลว่า คล้ายคลึงกัน เหมือนกัน ความหมายของแต่ละสัญลักษณ์เป็นความหมายเชิงเปรียบสำหรับคนที่เกิดในสัญลักษณ์นั้นๆ วิธีแบ่งช่วงเวลาของปีเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของจีน ซึ่งสามารถเปรียบได้กับ โหราศาสตร์ 12 จักรราศีของตะวันตก แสดงถึงความปรารถนาของคนจีน โบราณในอันที่จะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับการสร้างโลก มุ่งหมายที่จะบูรณาการมนุษย์เข้ากับสวรรค์และโลกแห่งธรรมชาติ

ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล (2552) เขียนหนังสือเรื่อง 108 สัญลักษณ์จีน กล่าวถึง คติที่มา และความเชื่อในสัญลักษณ์มงคลจีน สัตว์แห่งเทพนิยายและสัตว์สิริมงคลต่างๆ เช่น มังกร สัตว์เทพนิยายที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดของจีน มังกร ในความเชื่อของชาวจีนเป็นสัตว์วิเศษ เป็นราชันย์แห่ง สัตว์ทั้งปวง มีพลัง และมีอำนาจอันน่าเกรงขาม มังกรเปรียบเป็นสัญลักษณ์โอรสแห่งสวรรค์หรือ จักรพรรดิจีน (ฮ่องเต้) ในปัจจุบันนัยยะของมังกรเปรียบดังสัญลักษณ์แห่งชนชาติจีน เป็นสัญลักษณ์แห่งบูรพาทิศตั้งคำว่า “มังกรตะวันออก” ซึ่งหมายถึงประเทศจีน

ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล (2553) เขียนหนังสือเรื่อง “108 สิ่งมิ่งมงคลจีน” กล่าวถึง ความคิดและเรื่องราวของสัญลักษณ์มงคลจีนมีที่มาหลากหลาย การเรียนรู้เรื่องสัญลักษณ์มงคล ต่างๆ เป็นส่วนสำคัญต่อการศึกษาวัฒนธรรมจีน สัญลักษณ์สัตว์เทพนิยายและสัตว์มงคลเช่น หมีแพนด้า ซึ่งกลายมาเป็นภาพลักษณ์ของจีนสมัยใหม่ หมีแพนด้าเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรไมตรี เป็น สัตว์ประจำชาติในฐานะ “ทูตสันถวไมตรี” ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่าปรัชญาขงจื้อตามผลงานของฟั่น ดอกบัว (2532, 2539) และ รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงค์ ฐานดี (2547) มีความคล้ายคลึงกัน แนวคิดขงจื้อ กลายเป็นอุดมการณ์ของสังคมจีนและมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนจีนมาเป็นเวลายาวนาน ขงจื้อเน้นให้ทุกคนทำตามหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์แบบ โดยจักรระดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไว้ 5 ระดับ คือ ผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง บิดากับบุตร สามีกับภรรยา พี่กับน้อง และเพื่อนกับเพื่อน

ปรัชญาเต๋าให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติตน การควบคุมอารมณ์ การมีจิตใจที่สงบ ได้แก่ ผลงานของ วิทิต วัฒนาวินูล ส่วน สุวรรณฯ สถาอนันท์ (2548) ได้ใช้แนวคิดของมโนทัศน์ 5 คู่ เพื่อศึกษาและอธิบายหลักปรัชญาเต๋า ซึ่งความหมายที่พบคล้ายคลึงกับผลงานของชาตรี แซ่บ่าง (2551) และธรรมบัญญัติ, ผู้รวบรวมแปล (2551) ว่า เต๋าเป็นรูปแบบและกฎเกณฑ์ของสรรพสิ่งในโลก แนวทางคำสอนครอบคลุมทุกด้านของชีวิต ค้นหาความเป็นจริงของชีวิต อันนำไปสู่การปฏิบัติตน ให้เข้ากับหนทางธรรมชาติ และทำความรู้จักธรรมชาติแห่งใจตนเองเป็นสำคัญ

ส่วนการศึกษาสัตว์สัญลักษณ์ของจีนนั้น ตามผลงานของ Yuan Jing (2550) พบว่า สัญลักษณ์ปีนักษัตรจีนแฝงความปรารถนาของชาวจีนโบราณที่มุ่งหมายจะบูรณาการมนุษย์เข้ากับสวรรค์และโลกแห่งธรรมชาติ เช่นเดียวกับ ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล (2552, 2553) พบว่า สัตว์สัญลักษณ์ของจีนมีคติที่มาจากความคิดความเชื่อดั้งเดิม ซึ่งการเรียนรู้เรื่องสัตว์สัญลักษณ์นั้นเป็นส่วนสำคัญต่อการศึกษาคิด ความเชื่อของจีน

อนึ่ง การศึกษาคิดความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์ โดยเฉพาะภาพยนตร์ การ์ตูนยังมีไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง “กังฟูแพนด้า” เพื่อให้เห็นความคิดและความเชื่อของจีนที่ปรากฏ อีกทั้งยังเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาภาพยนตร์การ์ตูนให้ลึกซึ้งมากขึ้นด้วย

การนำเสนอผลงาน

1. บทนำ
2. ความเป็นมาและอิทธิพลทางความคิดความเชื่อของจีน
3. ความคิดความเชื่อของจีนเรื่อง ปรัชญาขงจื้อ ปรัชญาเต๋า และสัตว์สัญลักษณ์
4. เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์ กังฟูแพนด้า
5. ความคิดความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูแพนด้า
6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เนื้อเรื่องย่อ ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูแพนด้า

“กังฟูแพนด้า ภาคหนึ่ง”

ฉายในปี ค.ศ. 2008 กำกับ โดย จอห์น สตีเวนสัน และ มาร์ค ออสบอร์น

เนื้อเรื่องย่อ โป หมีแพนด้าตัวใหญ่ยักษ์ อ้วนกลม จอมซุ่มซ่าม เป็นแพนพันธุ์แท้กังฟู...ซึ่งไม่ได้มีประโยชน์เลยสักกะดึกในการทำงานในร้านบะหมี่ของครอบครัว เมื่อโชคชะตาบันดาลให้เขากลายเป็นผู้ถูกเลือกตามคำพยากรณ์โบราณแบบสับสน ความฝันของโป จึงกลายเป็นจริง และเขาก็ได้ก้าวเข้าสู่โลกชาวยุทธเพื่อศึกษากังฟู เคียงบ่าเคียงไหล่เจ้าตำนานผู้พิชิตทั้งห้าที่เขาชื่นชม ซึ่งได้แก่ ไทเทรส พยัคฆ์เสือ, เกรน กระเรียนทอง, แมนทิส ตั๊กแตนจอมต้อย, ไวเปอร์ อสรพิษไฟ และมังกร เจ้าวานร ภายใต้การสอนของ ชิฟู ปรมาจารย์กังฟู แต่ก่อนที่พวกเขาจะไหวตัวทัน ได้หลงเสียดาวหิมะจอมโหด ที่ใจสุ่มไปด้วยเพลิงแค้นที่กำลังพุ่งตรงมาหาพวกเขา จึงเป็นหน้าที่ของโป กังฟูแพนด้าที่จะปกป้องทุกคนจากภัยอันตรายที่จะมาเยือน เขาจะทำความฝันที่อยากเป็นจอมยุทธกังฟูให้เป็นจริงได้หรือไม่ โป หุ่นสุดๆ กับงานนี้ และฮีโร่ จำเป็นอย่างไรมาก ก็ได้ค้นพบว่า จุดอ่อนของตัวเองกลับกลายเป็นอาวุธที่ร้ายกาจที่สุดของเขา (patricka : 2551)

“กังฟูแพนด้า ภาคสอง”

ฉายในปี ค.ศ. 2011 กำกับ โดย เจนนิเฟอร์ หยวน เนลสัน

เนื้อเรื่องย่อ บัดนี้ โปได้ใช้ชีวิตในฝันในฐานะนักรบมังกร ที่คอยคุ้มครองหุบเขาสันติภาพ ร่วมกับเพื่อนพ้องและอาจารย์กังฟูทั้งห้า ซึ่งได้แก่พยัคฆ์สาว, นกกระเรียน, ตั๊กแตน, งูพิษและลิง แต่ชีวิตใหม่ของโปกลับถูกคุกคามด้วยการปรากฏตัวของวายร้ายที่น่าสะพรึงกลัว ผู้วางแผนที่จะใช้อาวุธลับในการเข้ายึดครองประเทศจีนและทำลายกังฟู เป็นหน้าที่ของโปและอาจารย์กังฟูทั้งห้าที่จะต้องเดินทางข้ามจีนแผ่นดินใหญ่เพื่อเผชิญหน้าและกำจัดภัยคุกคามนี้ แต่โปจะหยุดอาวุธที่สามารถหยุดยั้งพลังกังฟูได้ยังไงกันล่ะ เขาจะต้องมองย้อนกลับไปยังอดีตของตัวเอง เพื่อไขปริศนาที่มาอันลึกซึ้งของตัวเอง เมื่อนั้นเขาจึงจะสามารถปลดพันธนาการพลังที่จำเป็นต่อความสำเร็จของเขาออกมาได้ (patricka : 2554)

ผลการศึกษา

ความคิดความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง กังฟูแพนด้า

ศาสนาและความเชื่อ

ศาสนาและลัทธิความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของชาวจีนก็คือ ลัทธิขงจื๊อ ลัทธิเต๋า

ลัทธิขงจื๊อ

ลัทธิหนึ่งที่สำคัญที่สุดในบรรดาลัทธิต่างๆของจีน ขงจื๊อมีลักษณะเป็นปรัชญามากกว่าศาสนา ผู้ที่วางรากฐานคือ ขงจื๊อ (551 – 479 ปี ก่อน ค.ศ.) ลัทธิขงจื๊อนับว่ามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อวิถีชีวิตและความคิดของชาวจีน มีอิทธิพลต่อการปกครองในประเทศจีนมายาวนานมากกว่าสองพันปี กล่าวได้ว่าลัทธิขงจื๊อเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและความคิดของชาวจีนอย่างแยกไม่ออก

เป้าหมายของขงจื๊อคือ การสอนให้ลูกศิษย์เป็นบุคคลผู้เพียบพร้อมด้วยความรู้และคุณธรรม ลักษณะเด่นของขงจื๊อคือการเป็นนักปรัชญาที่เน้นด้านจริยธรรม ความคิดทางจริยศาสตร์เป็นหัวใจสำคัญของแนวความคิดของขงจื๊อ โดยเน้นย้ำว่าจุดมุ่งหมายของบุคคลคือการพัฒนาบุคลิกภาพแห่งตน จนบรรลุถึงการเป็นมนุษย์สมบูรณ์ ขงจื๊อจึงให้ความสำคัญแก่ มนุษย์ รวมถึงการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม โดยมีคุณธรรมสำคัญ ได้แก่ เหวิน- ความรัก ความเมตตา อี้-ความถูกต้อง เหมาะสม หลี่-ขนบจารีต และพิธีกรรมในบริบทสังคมต่างๆ (ดำรง ฐานดี : 2547)

ลัทธิเต๋า

ก่อตั้งขึ้นโดย เล่าจื๊อ หรือ จังจื๊อ ในราวศตวรรษที่ 6-5 ก่อนคริสต์ศักราช คัมภีร์ที่สำคัญของปรัชญาเต๋า ชื่อ "เต๋าเต๋อจิง" ความหมายของเต๋าเป็นสิ่งที่ลึกลับและยากที่จะให้คำจำกัดความในแง่อภิปรัชญา ตามที่เล่าจื๊อได้กล่าว แต่ลักษณะของเต๋า คือ มุ่งชี้เส้นทางที่เหมาะสมเพื่อการเข้าถึงความเป็นจริงของชีวิต อันนำไปสู่การปฏิบัติตนให้เข้ากับหนทางธรรมชาติ และทำความรู้จักธรรมชาติแห่งใจตนเองเป็นสำคัญ คัมภีร์ เต๋าเต๋อจิง มีสาระสำคัญคือ “เต๋า” และ “เต๋อ” เต๋อพูดถึงองค์รวมของจักรวาล ปรัชญาชีวิตมนุษย์ การบ่มเลี้ยงชีวิต เต๋อคือภาคแสดงออกของเต๋า เป็นรูปแบบและกฎเกณฑ์

นอกจากนั้นเต๋า ยังได้กล่าวถึง แนวความคิดเรื่องหยิน-หยาง ซึ่งเป็นหลักแห่งความสมดุลของธรรมชาติประกอบด้วยคือ “หยิน และ หยาง”

หยิน (Yin) พลังเพศหญิงหรือพลังลบ เป็นตัวแทนของคุณสมบัติทั้งหลายเกี่ยวกับความมืด ความชื้น ความเย็น ความอ่อนนุ่ม ความลึกกลับ

หยาง (Yang) พลังเพศชายหรือพลังบวก เป็นตัวแทนของคุณสมบัติทั้งหลายที่เกี่ยวกับความสว่าง ความแห้งแล้ง ความอบอุ่น ความร้อน ความแข็งแรง เต๋าเชื่อว่าเมื่อพลังทั้งสองนี้มาประสมกันจึงก่อให้เกิดสรรพสิ่งมากมายในธรรมชาติขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีพลังทั้งสองนี้ (ชาตรี แซ่บ่าง : 2551)

สัตว์สัญลักษณ์

คนจีนมีตำนานที่เล่าขานเกี่ยวกับสัตว์อยู่มากมาย ทั้งสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ประจำจักราศี สัตว์แห่งเทพนิยาย รวมถึงสัตว์สิริมงคลต่างๆ ซึ่งสามารถบ่งบอกคติ ความเชื่อ รวมถึงความหมาย และการทำนาย ของคนจีนได้เป็นอย่างดี เช่น สัตว์ประจำจักรราศี ซึ่งความหมายของแต่ละสัญลักษณ์เป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบแสดงถึงบุคลิกภาพของคนที่เกิดในช่วงปีนั้นๆ แสดงถึงความปรารถนาของคนจีน โบราณที่มุ่งหมายให้บูรณการมนุษย์เข้ากับสวรรค์และธรรมชาติ

ลักษณะของตัวละครในเรื่อง กังฟูแพนด้า ก็ปรากฏชัดเจนถึงความเชื่อเกี่ยวกับสัตว์สัญลักษณ์ การนำเอาสัตว์แต่ละชนิดขึ้นมาสร้างลักษณะของตัวละครจึงสัมพันธ์กับลักษณะของสัตว์ตามคติความเชื่อ

ตัวเอกของเรื่อง “อาโป” คือ แพนด้า

ในยุคปัจจุบัน แพนด้า กลายเป็นภาพลักษณ์ของประเทศจีน และเป็นสัตว์ประจำชาติในฐานะ “ทูตสันถวไมตรี” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรไมตรี ลักษณะเด่นของแพนด้า คือ มีลำตัวใหญ่โต อ้วนกลม มีสีขาวแถบลายดำบริเวณส่วนแขน ขา หู รอบดวงตา จุดวงกลมสีดำบริเวณรอบดวงตาของแพนด้า คนจีนเห็นว่าเป็นสิริมงคล เพราะลักษณะของจุดสีดำรอบดวงตาจะลาดเอียงลงทางซ้ายและขวาของใบหน้า ดูเหมือนตัว 八 ในภาษาจีน หรือ เลขแปด ซึ่งเป็นเลขมงคลของชาวจีน

นอกจากนี้ตัวละครอื่นๆ ยังมีลักษณะและบุคลิกที่แตกต่างกันไปซึ่งล้วนมีความหมาย
ทั้งสิ้น

ไทเกอร์ส หรือ นางพยัคฆ์

เสื่อ เป็นสัตว์สัญลักษณ์มงคลในฐานะสัตว์ผู้ทรงพลังอำนาจและผู้ปกครองขุนเขา ในความ
เชื่อของลัทธิเต๋าเสื่อยังมีพลังอำนาจในการพิชิตมารและกำจัดสิ่งชั่วร้าย ลักษณะท่าทางของเสื่อ
สัมพันธ์กับความกล้าหาญ พลัง ความมีชีวิตชีวาและความสามารถในการอยู่รอด

มังกี้

ลิง แม้จะมีความเชื่อว่าลิงแสดงถึงความอดอยากเนื่องจากลักษณะของร่างกายที่ค่อนข้าง
ผอม แต่ลิงก็เป็นสัญลักษณ์ของความฉลาด ขยัน มีอารมณ์ขัน และร่าเริง

เกรน

กระเรียน เป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ตามทัศนะของชาวจีน กระเรียนมีลักษณะความงามสาม
ประการ ได้แก่ ลักษณะอันสวยงาม คอยาวระหง มีขนสีขาวสะอาด ซึ่งเป็นคุณลักษณะมงคล
กระเรียนยังมีความหมายถึงความสามัคคีและความสุข งานศิลปกรรมเกือบทุกประเภทของจีนมัก
ปรากฏรูปของกระเรียน

ไวเปอร์

งู เป็นสัญลักษณ์แห่งความโชคดี ความเป็นมงคลและคุณสมบัติแห่งเทพ และยังเป็น
สัญลักษณ์แห่งความอายุยืน

อาจารย์อูเกว (Grand Master Oogway) หรือ ผู้เฒ่าเฒ่า อาจารย์สูงสุด เป็นผู้เก็บงำความลับของคัมภีร์
มังกร และได้รับความเคารพจากลูกศิษย์อย่าง ชิฟู และนักรบมังกร

เต่า สัตว์ที่มีอายุยืนมากกว่าสัตว์ใดๆ เต่าเป็นตัวแทนของความมีอายุยืนยาว แข็งแรง
เข้มแข็ง และอดทน อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในสี่สัตว์ศักดิ์สิทธิ์ ชาวจีนโบราณเชื่อว่า เต่าวิเศษมีอายุกว่า

หนึ่งพันปี และกลายบนกระดองเต่าคือ แผ่นผังจักรวาลที่ซ่อนเร้นระหว่างโลกกับสวรรค์ เพราะ
 ลายบนกระดองเต่าจะแบ่งออกเป็นช่องๆคล้ายตารางหมุดดาวและตารางแห่งจักรราศีตามหลัก
 พยากรณ์ศาสตร์ของจีน อีกทั้งเชื่อว่า เต่าเป็นสัตว์วิเศษที่ยังรู้ชะตาฟ้าดิน

มังกร ในเรื่องกังฟูแพนด้าภาคหนึ่งนั้น มังกร ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของคัมภีร์ที่ทุกคนเชื่อว่า ได้
 บรรจุเคล็ดลับวิชาอันสูงสุด

มังกร สัตว์เทพนิยายของจีน มีลักษณะที่ประกอบจากสัตว์เก้าชนิด ดังนี้ ศิรุษะเหมือนอูฐ
 คอเหมือนงู เขาเหมือนกวาง ตาเหมือนกระต่าย ท้องเหมือนกบ เกล็ดเหมือนปลา ฝ่าเท้าเหมือนเสือ
 เล็บเหมือนเหยี่ยว และหูเหมือนวัว ในความเชื่อของชาวจีน มังกรเป็นสัตว์วิเศษ เป็นราชันย์แห่ง
 สัตว์ทั้งปวง มีพลังอำนาจอันน่าเกรงขาม มังกรถือเป็นสัญลักษณ์โอรสแห่งสวรรค์หรือจักรพรรดิ
 จีน (ฮ่องเต้) ปัจจุบันมังกรเปรียบดังสัญลักษณ์ของชนชาติจีน ดังคำว่า “มังกรตะวันออก” ซึ่ง
 หมายถึงประเทศจีน

แพะนักพยากรณ์

แพะ มีภาพลักษณ์ที่แสดงถึงความอ่อนโยน นุ่มนวล เป็นสัตว์ที่ปลีกตัวจากทางโลกและใช้
 ชีวิตอย่างเรียบง่าย แสดงถึงความสงบสุข คนจีนโบราณเชื่อกันว่าแพะสื่อถึงความมุ่งหมายที่ดี

อาจารย์ว้าว

ว้าว เป็นหนึ่งในสิบสองนักษัตร มีภาพของความมั่งคั่ง แข็งแรง และสง่างามอย่างเรียบง่าย ใน
 สายตาของคนจีน ว้าวเป็นสัตว์มงคล

อ๋องเฉิน (Lord Shen) ตัวร้ายในภาคที่สอง นกยูงผู้ชาญลาด

นกยูง มีลักษณะท่าทางการเดินที่สง่างาม มีสีอันสดใส เนื้อศิรุษะมีหงอนที่แลดูคล้าย
 มงกุฎ จุดเด่นที่สุดที่ทำให้ให้นกยูงมีความสูงส่งและความสวยงามกว่าสัตว์ใดๆ คือ หางนกยูง ชาวจีน
 มองว่า นกยูงเป็นสัญลักษณ์แห่งความสูงศักดิ์สง่างาม

ประชาชน

กระต่าย เป็นสัญลักษณ์แห่งความอบอุ่นและความขาวบริสุทธิ์ไร้ตำหนิ และ หมู มีนิสัยเรียบง่ายและซื่อสัตย์ เป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรือง

สังคมและความเป็นอยู่

ครอบครัว

จุดเด่นของวัฒนธรรมจีนในเรื่องคือ การให้ความสำคัญกับครอบครัว คนจีนให้ความสำคัญกับครอบครัว และความกตัญญูเป็นอย่างมาก ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดของสังคม ครอบครัวถือเป็นจุดเริ่มต้นของการกลมเกลียวทางจริยธรรม เป็นหน่วยพื้นฐานของสังคมในการสร้างมนุษย์ที่สามารถจะอยู่ร่วมกันในครอบครัวและอยู่ร่วมในสังคม นั้นแสดงถึงระบบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรธิดา

อาโป ไม่ได้ต้องการจะเป็นคนขายบะหมี่เหมือนที่พ่ออยากให้เขาเป็น แต่เพราะไม่อยากให้พ่อผิดหวังและเสียความตั้งใจ จึงละทิ้งความฝัน ความกตัญญูของอาโปที่มีต่อมิสเตอร์ฟิง แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและลูก การเคารพเชื่อฟัง

การสอบเข้ารับราชการ

ระบบการสอบเข้ารับราชการของจีน หรือ จองหงวน เป็นระบบที่ราชสำนักจีนในระบบศักดินาจัดขึ้นเพื่อคัดเลือกปัญญาชนเข้ารับราชการ ตั้งแต่สมัยราชวงศ์สุยถึงราชวงศ์ชิง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วม สถานะของข้าราชการตามคติของคนจีนถือเป็นตำแหน่งที่ได้รับยกย่อง

การคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นนักรบมังกรก็คล้ายกับการสอบเข้ารับราชการของจีนที่ทุกคนอยากมีส่วนร่วม การก้าวขึ้นบันไดเพื่อไปเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกนั้นแสดงให้เห็นว่าคนจีนให้ความสำคัญกับตำแหน่งทางราชการ

ศิลปะและวัฒนธรรม

ศิลปะการต่อสู้กังฟู

กังฟู ถือเป็นหลักในการดำเนินเรื่อง และดึงความสนใจ เป็นที่ทราบกันดีว่ากังฟูเป็นศิลปะการต่อสู้ที่โดดเด่นของจีน การใช้ชื่อกังฟูนั้นทำให้แสดงถึงความชัดเจนว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะบอกเล่า ความเป็นจีน ความหลงใหลในกังฟูของโป ทำให้เขาต้องการเป็นนักรบมังกรแต่การจะเป็นนักรบมังกรนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เขาจึงได้รับการฝึกฝนอย่างหนักทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อเป็นนักรบมังกรที่สมบูรณ์

กังฟู เป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีชื่อเสียงของจีน มีต้นกำเนิดจากวัดเส้าหลินโดยปรมาจารย์ ตี้กม้อ มีรูปแบบของการรำรำ วิทยายุทธและชั้นเชิงในการต่อสู้เป็นหลัก มุ่งเน้นการประสานพลังภายในและภายนอก กังฟูได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นมานานกว่าพันปี กระบวนท่าต่างๆเกิดจากการดัดแปลงลักษณะและท่าทางของสัตว์ เช่น ท่าทางของเสือในการล่าเหยื่อ ท่าทางการเดินของกวาง ลิงที่เคลื่อนที่ไปมาอย่างรวดเร็ว ลักษณะการลอยตัวอยู่กลางอากาศของนก ลักษณะความแข็งแรงบึกบึนในการต่อสู้ของหมี เป็นต้น การฝึกกังฟูควบคู่กับการศึกษาพระธรรมของหลวงจีน วัดเส้าหลิน นอกจากเพื่อความแข็งแรงและใช้ป้องกันตัว ยังเป็นการฝึกเพื่อให้เข้าถึง ธรรมะและเป็นอีกทางที่เข้าสู่พระธรรม ทำให้มีสมาธิเพื่อให้จิตใจโล่งและสงบทำให้สามารถเข้าถึงแก่นธรรม (สารานุกรมเสรี : 2555)

การฝังเข็ม

ภาพยนตร์ทั้งภาคหนึ่งและภาคสอง ปรากฏความรู้ด้านการแพทย์ของจีน คือการฝังเข็ม อาโป ได้รับการฝังเข็มจากปรมาจารย์ทั้งห้าและแพะนักพยากรณ์ หลังจากที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกฝนและต่อสู้

"เงินจิว" หรือ "ฝังเข็ม" เป็นแขนงหนึ่งของการแพทย์แผนจีน เป็นวิธีการรักษาโรคที่มีชื่อเสียงและมีประวัติยาวนานนับพันปี ชาวจีนจะใช้เข็มที่ทำจากโลหะ หรือ แขนงอ้าย (สมุนไพรชนิดหนึ่ง) และ ม้วนอ้าย ดำเนินการฝังเข็มหรืออบเฉพาะจุดของร่างกายเพื่อรักษาโรค จนกระทั่งได้สร้างทฤษฎีทางเดินของเลือดลมภายในร่างกายที่มีเอกลักษณ์ การฝังเข็มถือเป็นมรดกล้ำค่าของวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ของจีน (ณรงค์ : 2550)

สรุปผลการศึกษา

กังฟูแพนด้าภาคหนึ่ง

เริ่มต้นด้วยจากการต่อสู้ของอาโป ผู้เชี่ยวชาญด้านกังฟู ที่สามารถเอาชนะทุกผู้บนยุทธภพ และไม่มีผู้ใดเปรียบได้ แม้กระทั่งผู้พิทักษ์ทั้งห้ายังเคารพ ตื่นๆ นั้นเป็นแค่ความฝัน อาโป แพนด้าอ้วนจอมตะกละ ตื่นขึ้นมาจากความฝันที่คิดว่าตัวเองเป็นหนึ่งในผู้กล้าแห่งยุทธจักร เขาตื่น มาพบกับความจริงที่ตนเองเป็นลูกชายเจ้าของร้านบะหมี่ซึ่งเขาก็ต้องรับหน้าที่ขายบะหมี่จากพ่อ ของเขาต่อไป เมื่อพ่อของอาโป หรือ มิสเตอร์ฟิง ได้ถามถึงสิ่งที่เขาฝัน เขากลับตอบถึงบะหมี่ นั่น ทำให้พ่อของเขาภาคภูมิใจและคิดว่าเป็นนิมิตหมายอันดี เพียงเพราะอาโปไม่ต้องการทำลาย ความหวังและความตั้งใจที่พ่อยกให้เค้าเป็นคนขายบะหมี่ เรื่องนี้แสดงออกถึงความสัมพันธ์ ระหว่างพ่อและลูก และความกตัญญูที่อาโปมีต่อพ่อ แม้ว่าความฝันของอาโปเองจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การขายบะหมี่ แต่เขายอมละทิ้งความฝัน เพื่อที่จะสืบทอดกิจการและเพื่อไม่ยอมทำให้พ่อ ผิดหวัง เหมือนดังคุณธรรมที่คนจีนยึดถือและปฏิบัติ เพราะคนจีนถือว่าการเคารพเชื้อพิง รวมถึง การสืบทอดกิจการที่บรรพบุรุษสร้างมาถือเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูอย่างหนึ่ง

อาจารย์ชิฟู ผู้เป็นอาจารย์แห่งกังฟู เป็นอาจารย์ของผู้พิทักษ์ทั้งห้า ได้แก่ ไทเกรส มังกี้ เกรน ไวเปอร์ และ แมนทิส ผู้ซึ่งมีความสามารถด้านกังฟูอย่างสูง ได้รับข่าวจากอาจารย์อูเกว หรือผู้เฒ่า เฒ่าที่มีความสามารถด้านการทำนาย ได้กล่าวว่า ไทลิ่ง ลูกศิษย์เก่าของอาจารย์ชิฟูที่ถูกขังคุกอยู่นั้น จะกลับมาเพื่อทำลายเมืองแห่งหุบเขาอีกครั้ง ดังนั้น การคัดเลือกนักรบมังกร ผู้ที่จะสามารถปราบตัว ร้ายอย่างไทลิ่ง ได้จึงเริ่มต้นขึ้น อาจารย์ชิฟูกังวลใจอย่างมากถึงนิมิตของอาจารย์อูเกวครั้งนี้ ซึ่งท่าน จึงได้สอนกลับไปว่า "ชีวิตคนเราไม่อาจหลีกเลี่ยงชะตากรรมได้พ้น" และ "จิตใจเหมือนน้ำ ถ้าขุ่น มัวก็ยากที่จะมองเห็น แต่ถ้าปล่อยให้สงบ ก็จะปรากฏคำตอบที่ชัดเจน" ซึ่งความหมายก็คือ เรื่องทุก เรื่องจะต้องเกิดขึ้นตามลิขิตของฟ้า เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงไปได้ และถ้าเราเพียงทำจิตใจให้สงบ เราก็ จะพบกับทางออกของปัญหา อาจารย์อูเกวยังได้กล่าวอีกว่า "เรื่องบังเอิญไม่มีจริง"

ด้วยความบังเอิญ อาโป ได้กลายเป็นนักรบมังกร จากการคัดเลือกของอาจารย์อูเกว อาโป บอกว่ามันเป็นแค่อุบัติเหตุ รวมถึงอาจารย์ชิฟูและผู้พิทักษ์ทั้งห้าต่างไม่เชื่อในตัวโป แต่เมื่ออาจารย์อู เกวได้เลือกแล้ว จึงไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ และก็ยังคงย้ำคำเดิมว่ามันไม่มีเรื่องบังเอิญ ในตอนที่โป กำลังกังวลกับอดีตและอนาคต อาจารย์อูเกวได้สอน โปว่า เมื่อวานคืออดีต พรุ่งนี้ยังเป็นปริศนา วันนี้คือปัจจุบันและมันย่อมต้องดีเสมอ นั่นทำให้โปมีกำลังใจในการฝึกเกิดขึ้น "

ก็กังวลเกี่ยวกับการคัดเลือกนักรบมังกรครั้งนี้ เขาไม่เชื่อมั่นว่าในขณะที่เดียวกันอาจารย์ชิฟู โปจะสามารถเป็นนักรบมังกรได้ ด้วยลักษณะรูปร่าง และความสามารถของโปที่ห่างไกลจากกังฟู แต่อาจารย์อูเกวก็ได้ให้ข้อคิดแก่อาจารย์ชิฟูโดยเปรียบเทียบกับต้นท้อ แม้เราจะสารถกำหนดต้น"

ดี จะกำหนดให้ออกผลมากเท่าไร หรืออยากจะทานตอนไหนก็สามารถหาทำให้ปลูกตรงไหนก็ได้ วิธีง่ายที่จะเก็บมัน แต่ไม่ว่ายังไงต้นท้อก็ยังเป็นต้นท้อ ไม่สามารถแปลเป็นอื่นซึ่งคล้ายคลึงกับสิ่งที่ " อาจารย์เรียกว่า ภาพลวงแห่งการควบคุม คือเราสามารถที่จะควบคุมสิ่งๆต่างๆให้ไปในทางที่จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นให้เป็นอย่างอื่น นั่นหมายถึง เมื่อไปคือนักกรรมกร จะมีทางเป็นไปได้แต่ไปไหนที่สามารถทำให้เขาเป็นนักกรรมกรตามแบบที่ต้องการได้ซึ่งต้องใช้การควบคุมของอาจารย์เข้ามา แต่วิธีที่จะนำทางไปนั้น อันดับแรกคือต้องมีความเชื่อมั่น แล้วอาจารย์จึงค้นพบทางที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ เมื่อเขาพบว่าไปสามารถขึ้นไปอยู่บนชั้นที่สูงได้เพราะต้องการอาหาร ดังนั้น อาจารย์จึงใช้อาหารเป็นเครื่องมือช่วยฝึกกังฟูแก่ไป

อาจารย์ชิฟูพาไปไปยังสถานที่ศักดิ์ ที่ซึ่งอาจารย์อุเควค้นพบสังขารม การสอดประสาน ในฉากนี้ได้พ่าย้อนอดีตไปในขณะที่อาจารย์อุเควฝึกวิชา และได้ และสมาธิ เป็นที่กำเนิดของกังฟู หยา-หยาง ขึ้น ภายในดวงตาของอาจารย์อุเคว หยิน-ปรากฏสัญลักษณ์ หยินง ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของเรื่อง เป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความสมดุลของธรรมชาติภายใต้หลักการของลัทธิเต๋า หยิน วาล บ่งบอกถึงสรรพสิ่งบนโลก การสอดประสานของสิ่งทั้งสองด้านหยาง เป็นพลังของจักรการฝึกของโพดำเน้นต่อไปจนประสบความสำเร็จ โดยความเชื่อมั่นในตัวกันและกัน ระหว่าง อาจารย์และลูกศิษย์

เมื่อทั้งสองกลับมาถึงยังที่พำนัก ได้พบว่าผู้พิทักษ์ทั้งห้าได้ออกไปสู่กับ ไทลิ่ง และพ่ายแพ้ ไปได้รับคัมภีร์มังกรตามหน้าที่ที่สมควรได้รับ คัมภีร์มังกร กล่าวกันว่าเป็นคัมภีร์ที่กลับมา ทำให้ บรรจิวาฬับสุดยอดของกังฟู มีตำนานเล่าว่าผู้ที่ครอบครองคัมภีร์ จะได้ยินแม้แต่เสียงผีเสื้อขยับปีก จะมองเห็นแม้อยู่ในก้นถ้ำ จะรู้สึกถึงจักรวาลที่โคจรอยู่รอบตัว นั่นทำให้ผู้คนต่างอยากเป็นเจ้าของ รวมถึงไทลิ่งที่สามารถทำทุกอย่างแม้แต่ทำร้ายอาจารย์ของตนเพื่อจะได้เป็นเจ้าของคัมภีร์ แต่สิ่งที่ปรากฏในคัมภีร์ล้วนมีแต่ความว่างเปล่า ทุกคนต่างสงสัยและไม่เข้าใจว่าทำไมคัมภีร์นั้นว่างเปล่า ต่างท้อแท้และหมดหวัง อาจารย์ฟูเลยสั่งให้ทุกคนไปช่วยประชาชนเพื่ออพยพ

อาโป กลับไปหามิสเตอร์ฟิง และได้รู้ความลับบางอย่างที่ทำให้เขาเข้าใจถึงความหมายของ คัมภีร์มังกร คือ สูตรลับของน้ำซุป "the secret ingredient of my secret ingredient soup is nothing" มิสเตอร์ฟิงได้กล่าวว่า แท้จริงแล้วไม่มีสูตรลับอะไร และมันไม่จำเป็น ในการทำสิ่งที่พิเศษของ" นั่นทำให้ไปพบกับความหมายของความว่างเปล่าที่ปรากฏในคัมภีร์ "เพียงเชื่อว่ามันพิเศษ

ไทลิ่งกลับมาเพื่อชิงคัมภีร์มังกร เกิดการต่อสู้กันขึ้น อาจารย์ฟูกำลังจะพ่ายท่าให้กับไทลิ่ง แต่อาโปสามารถช่วยได้ทัน จึงเกิดการต่อสู้แย่งชิงคัมภีร์ระหว่างไปกับไทลิ่ง คัมภีร์ตกอยู่ในมือไทลิ่ง แต่เมื่อไทลิ่งเปิดขึ้นมากับไม่พบอะไรมีเพียงแต่ความว่างเปล่า ไทลิ่งไม่เข้าใจ ไปจึงบอกว่า "ไม่" ฉากนี้คัมภีร์มังกรได้สะท้อนภาพไทลิ่ง และ อาโป แสดงให้เห็นว่ามีแต่ "มีสูตรลับอะไร มีแต่ตัวเรา

วเอง สุดท้ายไปก็สามารถจัดการไทล้งได้สำเร็จ อาโปได้รับการตัวเราท่านนั้นที่สามารถกำหนดค
ยอมรับจากประชาชน และพ่อของเขา รวมถึงผู้พิทักษ์ทั้งห้า

กั๋งฟูแพนดำ ภาคสอง

เริ่มต้นด้วยการเล่าถึงตัวละครสำคัญที่เป็นตัวร้ายของภาคนี้คือ อ่องเซน หรือ Lord Shen พระราชโอรสของกษัตริย์แห่งนครตงเหมิน นานมาแล้วในยุคจีนโบราณราชวงศ์ปกครองนครตงเหมินด้วยความสงบสุขด้วยการคิดค้นประดิษฐ์ดอกไม้เพลิง แต่พระราชโอรสของกษัตริย์มองเห็นถึงอีกด้านของความสวยงาม นั่นคือพลังแห่งการทำลาย และนักพยากรณ์ทำนายว่า ถ้าท่านอ่องเซนยังถลาลึกลงไปในวิถีทมิฬ ก็จะถูกคั่นล้มด้วยจอมมารยุทธแห่งขาวและดำ อ่องเซนจึงออกทำลายหมู่บ้านของแพนดำเพื่อหวังจะเปลี่ยนแปลงคำทำนาย แต่นั่นเป็นการตอกย้ำคำทำนายให้ปรากฏชัด เมื่ออ่องเซนถูกเนรเทศออกจากวัง เหตุการณ์นี้จึงนำมาสู่เรื่องราวของชีวิตอาโป

เมื่ออาโปได้เป็นนักรบมังกรอย่างเต็มตัว เขาจึงต้องเตรียมตัวและฝึกฝนตนเองอย่างหนัก ขึ้นต่อไปในการฝึกของโป คือ จิตปล่อยวาง เพื่อค้นหาวิถีแห่งตน การปล่อยวางของจิตเพื่อค้นหาวิถีแห่งตนนั้น เป็นเรื่องที่เราจะต้องจัดการด้วยตัวเอง คนเรามีวิถีที่แตกต่างกันออกไป เหมือนที่อาจารย์ชิฟูได้กล่าว ว่าเมื่อครั้งที่เขารู้ว่าโปได้รับเลือกเป็นนักรบมังกร เขามีความทุกข์ใจแสนสาหัส แต่เมื่อตระหนักได้ว่าปัญหาที่แท้จริงนั้น ไม่ใช่ตัวของโปหากเป็นจิตใจของเขาเอง เขาจึงปล่อยวางนั้นทำให้เขาสามารถควบคุมสิ่งที่เรียกว่าความเคลื่อนไหวของจักรวาล โปจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อสามารถทำจิตใจให้ปล่อยวางด้วยวิธีของตน

ลูกสมุนหมาป่าของอ่องเซน บุกหมู่บ้านคิตกิวเพื่อขโมยโลหะเอาไปทำศาสตราวุธ โปและพองเพื่อนจึงออกโรงปกป้อง เมื่อคพบเห็นเครื่องหมายบนปลอกแขนของหมาป่า กลับเกิดภาพความทรงจำขึ้น ทำให้เขาพ่ายท่า โปจึงกลับไปถามพ่อของเขาว่า แท้จริงแล้วเขาเป็นใคร มาจากไหน มิสเตอร์ฟิงจึงผู้ซึ่งเป็นท่าน จึงเล่าให้ฟังว่าเขาพบโปโดยบังเอิญในตะกร้าผักหลังร้าน หลังจากนั้นเขาก็เก็บโปมาเลี้ยง โปสงสัยในเรื่องราวของตนเอง

ลับคืน ปรมจารย์แห่งนครตงเห อ่องเซนบุกไปยังนครตงเหมิน เพื่อหมายเอานครตงเหมินกมินทั้งสามต่างปกป้องจนสุดความสามารถด้วยวิทยายุทธ แต่ปรมจารย์แรกกลับพ่ายท่าให้แก่ศาสตราวุธที่เป็อาวุธสำคัญของอ่องเซนนั่นคือ ปืนใหญ่

เหตุการณ์ที่นครตงเหมินทราบไปถึงหูอาจารย์ฟู จึงถึงคราวที่นักรบมังกรและผู้ปกครองทั้งห้าต้องเดินทางไปยังนครตงเหมินเพื่อทำลายอาวุธและจับกุมอ่องเซน แต่โปสงสัยในวิธีการทำลาย ว่าเราจะทำลายศาสตราวุธที่ทำลายวิทยายุทธได้อย่างไร อาจารย์ฟูจึงกล่าวว่า แม้ปาฏิหารย์ก็เกิดขึ้นได้ถ้าจิตปล่อยวาง ระหว่างเดินทางโป ฝึนถึงพ่อกับแม่ของเขา ด้วยความกังวลที่อยู่ภายในใจ

ทำให้ไปสับสนและว้าวุ่น

ฝ่ายอ๋องเซินยังล้าพองใจ คิดว่าตัวเองสามารถเปลี่ยนแปลงคำทำนายได้ จึงลองสอบถามคำทำนายจากนางแพะอีกครั้ง ก่อนที่นางแพะจะกล่าวถึงอนาคต นางได้พยากรณ์ว่า อ๋องเซินจะเจ็บ แล้วเขาก็เจ็บเพราะนางแพะดึงขน อ๋องเซินจะโกรธแล้วเขาก็โกรธ นั่นเพราะเวลาที่ส่งผลที่สุดคือปัจจุบัน หลังจากนั้นนางแพะจึงทำนายต่อว่า ไม่ว่าจะอย่างไร พญานกยูงก็จะถูกราบด้วยจอมมารยวูทแห่งขามและดำ เมื่อสมุนมาแจ้งข่าวว่าเจอแพนด้า แม้จะเอะใจแต่อ๋องเซินไม่เชื่อเพราะเขาคิดว่าเขาได้ทำลายล้างแพนด้าไปหมดสิ้นแล้ว นางแพะจึงพูดว่า สมุนของเจ้าตาบอดหนึ่งข้างยังเห็นถึงความจริง โฉนเจ้าจึงมองไม่เห็น

เมื่อไปและผองเพื่อนมาถึงยังนครตงเหมิน จึงบุกไปยังคุกที่ซึ่งขังอาจารย์วูและอาจารย์จระเข้ไว้ แต่อาจารย์ทั้งสองกลับหมดหวังไปเสียสิ้นและเชื่อว่าไม่มีทางที่จะชิงเมืองคืนได้ ถึงคราวที่จะต้องยอมแพ้ หมดเวลาของกังฟูแล้ว เราไม่มีทางทำลายอาวุธของเซิน แต่ไปยังไม่หมดหวัง นำผองเพื่อนออกไปยังวังของอ๋องเซิน แต่แล้วทั้งหมดกลับติดกับของสมุนหมาป่าจึงโดนจับกุม ฝ่ายอ๋องเซินกลับหัวนเกรงในการพบกับแพนด้าที่ได้ชื่อว่าจะมาทำลายตน แต่เมื่อพบไปกลับได้ใจแล้วไม่คิดว่าแพนด้าอย่างไปจะสามารถสยบเขาได้ แต่นางแพะพยากรณ์รู้ดีว่านี่คือคนที่จะมาปราบพญานกยูง ไปได้ที่จัดการอ๋องเซินแต่เมื่อนกยูงรำแพน โทพบกับสัญลักษณ์ที่ปรากฏบนลวดลายของนกยูงก็ตกใจและภาพความทรงจำปรากฏขึ้นอีกครั้ง นั่นทำให้อ๋องเซินสามารถหนีรอดไปได้ โทกังวลใจและอยากรู้ว่าตัวตนของเขาคือใครจึงกลับไปหาอ๋องเซินอีกครั้ง เลยพลาดทำโดนกระสุนปืนใหญ่ยิงจนกระเด็นออกมานอกเมือง

ไป ได้รับการช่วยเหลือจากแพะนักพยากรณ์ด้วยการฝังเข็มและตื่นขึ้นมาในสถานที่ที่คุ้นตา ความทรงจำต่างๆจึงไหลกลับมา แต่ไปคิดว่ามันเป็นเพียงแค่ฝันร้าย นางแพะจึงบอกให้ไปปล่อยมันออกมา อย่าเก็บกดเอาไว้ ให้ความทรงจำไหลผ่าน ไปจึงยอมรับในอดีตและความทรงจำของตน ความกังวลที่มีต่อตัวเองนั้นลดน้อยถอยลง จึงทำให้โหมมีสมาธิแล้วเข้าถึงความสงบได้ นางแพะยังได้กล่าวสั่งสอนไปอีกว่า เรื่องราวของเจ้าอาจเปิดฉากได้ไม่สวยงามเท่าไร แต่มันไม่ได้ตีกรอบ"ตัวตนของเจ้า มันอยู่ที่เรื่องราวต่อจากนี้ต่างหาก ว่าเจ้าเลือกที่จะเป็นใคร"

ผู้พิทักษ์ถูกจับกุม ในขณะที่เดียวกันอ๋องเซินก็กำลังจะนำทัพของตัวเองออกสู่ปากอ่าว เพื่อหวังจะใช้อาวุธครอบครองแผ่นดินจีน โทกลับมาช่วยเพื่อนๆ ได้ทัน การต่อสู้จึงเริ่มต้น ด้วยมีอาจารย์ชิว อาจารย์วู อาจารย์จระเข้ เป็นกำลังสำคัญ นั้นแสดงถึงความสามัคคีที่ทุกคนมีส่วนร่วมกัน แต่แล้วอ๋องเซินก็สามารถนำทัพออกมาสู่ทะเลได้ เพราะการยิงปืนใหญ่ทำให้ทุกคนต่างได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่สามารถทำให้ไปยอมแพ้ได้

อ๋องเซินยิงปืนใหญ่ใส่ไป แต่ไปกลับรับลูกกระสุนปืนไว้ได้ คล้ายกับการรักษาหยดน้ำใน

ขั้นตอนการฝึก แม้หากนี้จะดูเกินจริง แต่แสดงให้เห็นว่า เมื่อเรามีจิตใจจดจ่อ มีสมาธิ ด้วยการเข้าถึง ความสงบด้วยจิตปล่อยวาง เราก็จะสามารถกำหนดและควบคุมแม้ในสิ่งที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ สุดท้ายเรื่องของอ๋องเซนก็ถูกจมด้วยกระสุนปืนใหญ่ที่โปะสะท้อนกลับคืน ก็เหมือนกับสิ่งที่เราปฏิบัติ มันก็จะส่งผลกลับคืนแก่เรา อ๋องเซนสงสัยว่าโปะสามารถทำจิตปล่อยวางได้ยังไง ในเมื่อเขาพรากพ่อ แม่ พรากทุกสิ่ง ผากแผลเป็นไว้ให้โปะไว้ชั่วชีวิต โปะจึงกล่าวกับอ๋องเซนกลับไปว่า "เจ้าต้องรู้จัก" ปล่อยวางเรื่องในอดีต เพราะว่าอดีตไม่ได้สำคัญอะไร สิ่งที่สำคัญที่สุดคือตอนนี้เจ้าเลือกเป็นใคร " แต่นั่นไม่สามารถทำให้อ๋องเซนสำนึกได้ เขาเข้าสู่สู้กับ โปะอีกครั้งแล้วก็พ่ายแพ้ด้วยน้ำมือของเขาเองด้วยศาสตราวุธที่เขาสร้าง จุดจบของอ๋องเซนแสดงให้เห็นว่า จุดจบของเขาเกิดขึ้นเราเพราะ จิตใจของเขาเองที่ไม่ยอมปล่อยวาง และยังมีติดกับอดีต

ดอกไม้เพลิงปรากฏขึ้นอีกครั้งพร้อมกับสัญลักษณ์หยิน-หยาง โปะ กลับไปหา mistress ฟิงที่บ้านพร้อมกับจิตใจที่ถูกเติมเต็ม

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารภาษาไทย

ชาตรี แซ่บ้าง. ผู้เรียบเรียง. (2551). ปรัชญาเต๋า. พิมพ์ครั้งที่2. สมุทรปราการ : ม.ป.ท.

ดำรง ฐานดี. (2547). สังคมและวัฒนธรรมจีน. พิมพ์ครั้งที่2. ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ธรรมปัญญา,ผู้รวบรวมแปล.(2551). สมมติเต๋าจิ้งกง วิธีแห่งเศรษฐศาสตร์. ม.ป.ท.

ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพโรศาล. (2552). 108สัญลักษณ์จีน. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

_____. (2553). 108 สิ่งมิ่งมงคลจีน. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น

พิน ดอกบัว. (2532). ปวงปรัชญาจีน. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.

_____. (2539). ศาสนาเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.

สุวรรณา สถาอานันท์. (2548). กระแสธารปรัชญาจีน : ข้อโต้แย้งเรื่องธรรมชาติ อำนาจ จารีต.

พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิฑิต วัฒนาวิบูล. (2543). ปรัชญาการดำเนินชีวิต. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน

Yuan Jing. (2550). ตำนาน12นักษัตรในจักรราศีจีน. แปลจาก Chinese Zodiac Storise. แปลโดย

ฐานิต ศรีสินทร. กรุงเทพฯ : เนชั่นบุ๊คส์.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย

คนแดนมังกรอึ้ง หลังตีตั๋ว “กังฟูแพนด้า”. 2551. เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=9510000082882>

cinemania (นามแฝง).2551.

KUNG FU PANDA : THIS IS CHINA NOT PANDA THAT YOU KNOWN. เข้าถึง

เมื่อ 22 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://blogazine.in.th/blogs/cinemania/post/879>

หนังสือและเอกสารภาษาอังกฤษ

Miller-Zarneke ,T. (2008).**The Arts of Kungfu Panda.** United States: Insight Editions.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ภาษาอังกฤษ

Kung Fu Panda: Movie Reflection on Chinese Culture and Philosophy.2009.Accessed

December 22. Available from [http://leecustudio.hubpages.com/hub/Kung-Fu-Panda-](http://leecustudio.hubpages.com/hub/Kung-Fu-Panda-Movie-Reflection-on-Chinese-Culture-and-Philosophy)

[Movie-Reflection-on-Chinese-Culture-and-Philosophy](http://leecustudio.hubpages.com/hub/Kung-Fu-Panda-Movie-Reflection-on-Chinese-Culture-and-Philosophy)

ชื่อเรื่อง	ความคิด ความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง กังฟูแพนด้า
ชื่อผู้วิจัย	นางสาว วรณรรดา ประสานนิม รหัสนักศึกษา05520577
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ พิพัฒน์ สุยะ
ปีการศึกษา	2555
คำสำคัญ	กังฟูแพนด้า, ความคิดความเชื่อ, ความว่าง

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดความเชื่อของจีนที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูแพนด้า โดยผู้วิจัยได้หยิบยกปรัชญาและศาสนาของจีนมาใช้เพื่ออธิบาย โดยการศึกษาจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องกังฟูทั้งสองภาค ผ่านแนวคิดหลักของเรื่อง ตัวละคร และสัญลักษณ์ที่ปรากฏ

จากการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์ปรากฏเรื่องราวความเป็นจีน โดยแท้ แนวคิดหลักของเรื่องในภาคหนึ่ง สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการยอมรับตัวตน และการเรียนรู้ความเป็นตัวเอง โดยมีหลักจากความว่างเปล่า ซึ่งเป็นแนวความคิดสำคัญของลัทธิเต๋า ส่วนในภาคที่สองนั้นเป็นการหันกลับมามองย้อนถึงอดีต แก้ไขปมขัดแย้งในใจ และการเข้าหาความสงบ ด้านตัวละครทั้งหมดของเรื่อง ล้วนเป็นสัตว์ สัญลักษณ์ที่มีความหมายสำหรับคนจีน นอกจากนี้ฉากเหตุการณ์ต่างๆในเรื่องยังแสดงถึงวัฒนธรรมจีนได้ชัดเจน